

støst Liv, udsatte for Veirslaget og for mange Indflydelse, der svækkede deres Helbred, og da det tillige i det Hele taget ofte er en trælsum Beskæftigelse, der er forbunden med samme, saa er det ingenlunde ualmindeligt, at de i Omegnen af det 60de Aar lidt før eller lidt senere ere udslidte. Det er derfor meget almindeligt, at de Embedsmænd, som høre til de nævnte Bestillingsklasser, naar den Tid kommer, at de maa trække sig tilbage fra deres Forretninger, ikke have været over 10 Aar ansatte som kongelige Embedsmænd. Følgen deraf har været, at største Delen af de Embedsmænd, som have faaet deres halve Gage i Pension, netop have været saadanne Embedsmænd. Men, dersom man nu vilde følge den i det andet Thing vedtagne Skala, vilde det vise sig, at de, der havde tjent i 8 a 10 Aar, kun vilde faae $\frac{1}{4}$ af deres Indtægter i Pension, de, der havde tjent i 10 a 12 Aar, kun $\frac{6}{20}$ og de, der havde tjent i 12 a 15 Aar, kun $\frac{7}{20}$ Del, det vilde altsaa kun blive mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$ af deres Gage, som de paagældende Embedsmænd i Almindelighed vilde faae i Pension efter en, som ansørt, meget lang Stats tjeneste, hvori de havde sat deres Kræfter til, og hvori de med Trofskab og Iver havde virket for vigtige Statsinteresser. Dette forekommer mig særdeles betænkeligt, i særdeleshed naar man holder sig for Die, at Staten tillige paalægger disse Embedsmænd visse temmelig byrdefulde Forpligtelser med Hensyn til Forsørgelsen af deres Efterladte, nemlig at sikkre deres Efter en vis Overlevelsesrente. Naar denne Forpligtelse først indtræder i en noget senere Alder, omtrent ved det 50de Aar, er den jo forholdsvis dyrere, end naar den indtræder i en yngre Alder, og Følgen deraf vil altsaa blive, at en ikke ubetydelig Del af deres Embedsindtægter allerede gaar med til den omtalte Forsørgelse. Efterat de ere blevne Pensionister, vedbliver nu deres Forpligtelse i saa Henseende i enkelte Tilfælde kan den modereres, men i Almindelighed vedbliver den — og den maa vedblive, naar de i alt Fald ikke ville finde sig i, at Forsørgelsen af deres Efter bliver mindre. Og det vilde saaledes meget let kunne hænde, at af den yderst tarvelige Pension, som de ef-

ter det foreliggende Forslag vilde faae, vilde en forholdsvis meget betydelig Del maatte anvendes til Andres Forsørgelse, og at det, der blev tilbage, derfor paa ingen Maade vilde blive tilstrækkeligt endog saa blot til at sikkre dem mod Sult. Dette maa jeg særlig fremhæve med Hensyn til de omtalte vigtige Bestillingsmænds Klasser, thi det er af den største Betydning for mange vigtige Statsinteresser, at disse Klasser bliver stillede paa en nogenlunde taalelig Fod, og særlig, at den Udfigt, som de have til paa deres gamle Dage ikke at komme til at lide Nød, og som for Mange er et yderst vigtigt Midde til at holde sig oppe under Livets Trængsler, ikke i den Grad bliver dem beskaaren, som det efter nærværende Forslag vilde blive Tilfældet. — Jeg maa maaste i Forbindelse hermed tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der i § 6 af det foreliggende Lovforslag indeholdes et Par Bestemmelser, som have en større finantsiel Betydning, ikke med Hensyn til de lavt lønnede Embedsmænd, som jeg nu senest omtalte, men med Hensyn til de Embedsmænd, der ere anbragte i bedre Stillinger. Det vil saaledes ses, at der i det 3die sidste Stykke af § 6 findes en Bestemmelse, der siger, at, efterat man i Genhold til de Regler, der hidtil have været de gjældende, har udsundet, hvad Netto-beløbet af et Embeds Indtægter er, skal man, dersom dette Nettobeløb overstiger 1,200 Rd. aarlig, inden Pensionsberegningen fradrage $\frac{1}{3}$ af, hvad det overstiger disse 1,200 Rd. Dette vil altsaa sige, at Pensionen, naar f. Ex. et Embeds Indtægter have været 1,800 Rd., ikke skal beregnes af de 1,800 Rd., men at man først skal trække $\frac{1}{3}$ af 600 Rd. eller 200 Rd. fra, saa at Pensionen kun skal beregnes af 1,600 Rd. Denne Bestemmelse forekommer mig at være urigtig, idet den hviler paa en Forudsætning, hvis Gyldighed jeg ikke kan anerkjende. Der skjuler sig i den en Anke, om jeg saa maa sige, mod de Lønningslove, som vi ifjor have vedtaget, som om disse i det Hele gave visse Embedsmænd og navnlig de Embedsmænd, der have faaet over 1,200 Rd. i Gage, højere Gager, end de burde have. Jeg tror, at dette er en fuldkommen urigtig Betragtningssmaaede; jeg tror, at det er ligesaa